

***Έφηβος και εκπαίδευση
Από το Γυμνάσιο στο Λύκειο
ΓΕΛ Ή ΕΠΑΛ;***

Η μετάβαση του εφήβου από το Γυμνάσιο στο Λύκειο απαιτεί άριστη προετοιμασία. Απαιτεί συγκέντρωση, μεθοδική μελέτη, και έγκυρη πληροφόρηση. Απαιτεί ένα περιβάλλον ταυτόχρονα προστατευτικό και ενθαρρυντικό. Οι γονείς έχουν την ευθύνη της δημιουργίας καλών συνθηκών μελέτης στο σπίτι, στη διάρκεια όλων των προηγούμενων σχολικών χρόνων του, και, φυσικά, την ηθική και συναισθηματική συμπαράσταση που χρειάζεται το παιδί τους για να πάρει μία από τις σημαντικότερες αποφάσεις της ζωής του απαντώντας στο ερώτημα "Ποιόν τύπο Λυκείου θα επιλέξω και γιατί;"

Η Γ' τάξη Γυμνασίου αποτελεί τον πρώτο σταθμό στη σταδιοδρομία του μαθητή. Στα 15 του καλείται να πάρει τις πρώτες του αποφάσεις που αφορούν την εκπαίδευσή του. Αυτό προϋποθέτει, ο μαθητής να μπορεί να αναγνωρίζει ποια είναι τα ενδιαφέροντα και οι ικανότητες του και να είναι σε θέση να τα αντιστοιχεί με τις διάφορες επιλογές που προσφέρει το εκπαιδευτικό σύστημα. Συνεπώς, η λήψη απόφασης σε αυτό το στάδιο προϋποθέτει σωστή ενημέρωση για τις επιλογές αυτές.

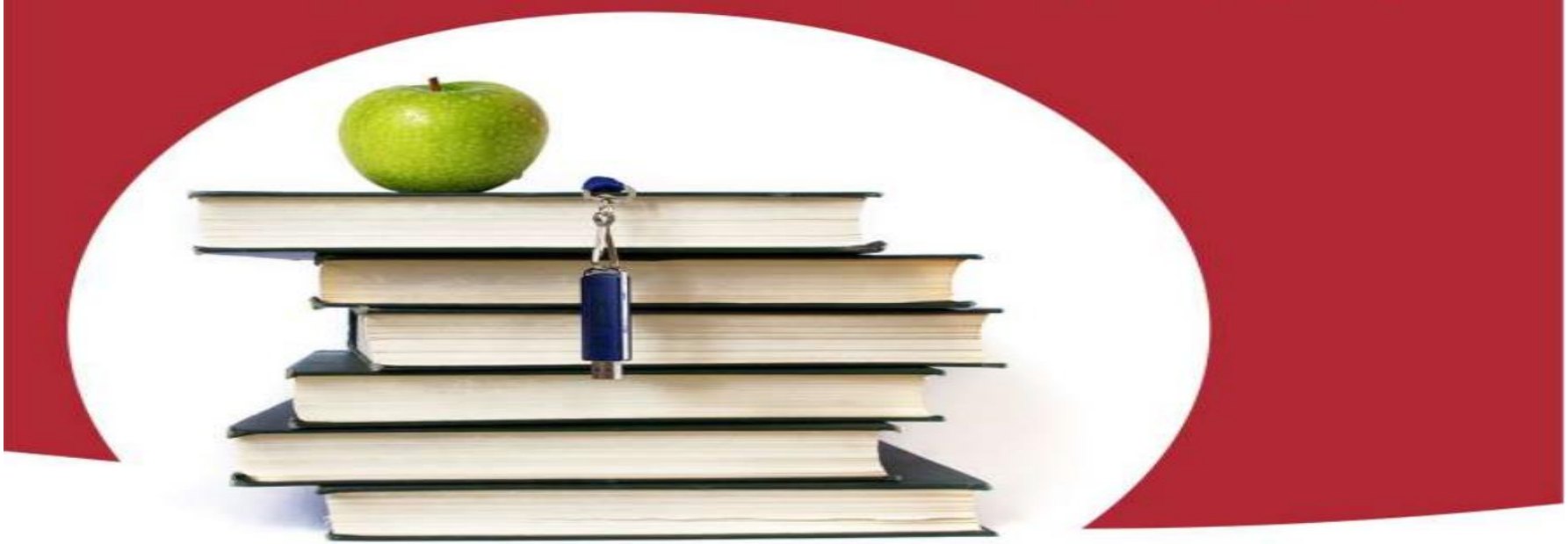
Η συνέχιση των σπουδών στο **Γενικό** ή το **Επαγγελματικό** Λύκειο θεωρείται κάτι παραπάνω από αναγκαία. Σήμερα, λόγω της οικονομικής κρίσης, οι συνθήκες εργασίας στην Ελλάδα είναι δύσκολες και πολλά από τα εργασιακά μοτίβα και τομείς που γνωρίζαμε ως "σίγουρα" έχουν ανατραπεί. Η απάντηση δεν μπορεί να είναι η εκπαιδευτική στασιμότητα. Στο εργασιακό βίο των σημερινών μαθητών, θα υπάρξουν ευκαιρίες ίσως άγνωστες ακόμα, σε ένα πλαίσιο που πιθανότατα ακόμη δεν έχει οριστεί. Εξάλλου, η αγορά εργασίας δεν υπήρξε ποτέ στάσιμη. Επηρεαζόταν ανέκαθεν από τις οικονομικές εξελίξεις και την τεχνολογία. Επίσης οι εργαζόμενοι προσαρμόζονταν διαχρονικά στις μεταβαλλομενες ανάγκες της αγοράς εργασίας. Η σημερινή πρόκληση δεν είναι πλέον οι αλλαγές αλλά η ταχύτητα με την οποία αυτές συντελούνται.

Το Παγκόσμιο Οικονομικό Φόρουμ εκτιμά ότι τα δύο τρίτα των παιδιών που εισέρχονται στο δημοτικό σχολείο σήμερα θα εργαστούν σε επαγγέλματα που δεν υπάρχουν ακόμα.

Για να είναι σε θέση οι έφηβοι να ανταποκριθούν καλύτερα στις σύγχρονες (και μελλοντικές) εργασιακές απαιτήσεις, οφείλουν συνεχώς να εμπλουτίζουν τις γνώσεις τους αλλά και να καλλιεργούν τις δεξιότητές τους.

Τελειώνοντας το Γυμνάσιο οι μαθητές φτάνουν στον πρώτο σταθμό της πορείας τους στο εκπαιδευτικό σύστημα, όπου καλούνται να αποφασίσουν αν θα ακολουθήσουν το Γενικό ή το Επαγγελματικό Λύκειο. Η επιλογή αυτή είναι μια προσωπική απόφαση, η οποία θα πρέπει να λαμβάνεται μετά από πολλή σκέψη, προβληματισμό, σωστή και αντικειμενική πληροφόρηση, καθώς και λήψη συμβουλευτικών υπηρεσιών που προσφέρουν τα Κέντρα Συμβουλευτικής και Προσανατολισμού.

• Το Γενικό Λύκειο και το Επαγγελματικό Λύκειο οδηγούν σε ισότιμα Απολυτήρια και προσφέρουν τις ίδιες ευκαιρίες ως προς την επιλογή για συνέχιση των σπουδών στην Ανώτατη Εκπαίδευση ή στην άμεση αναζήτηση εργασίας. Αυτό που διαφοροποιεί τις δύο επιλογές είναι η καλλιέργεια διαφορετικού τύπου δεξιοτήτων, κάτι το οποίο αντανακλάται και στο Αναλυτικό τους Πρόγραμμα.

Το **Γενικό Λύκειο** εστιάζει στην καλλιέργεια μιας γενικής μόρφωσης, την οποία συνθέτουν οι **Ομάδες Προσανατολισμού**.

Το **Επαγγελματικό Λύκειο**, από την άλλη, εστιάζει στην ανάπτυξη της πρακτικής ευφυΐας των μαθητών, την οποία προάγουν οι διάφοροι **Τομείς και Ειδικότητες**.

Πως μπορούν οι γονείς να διαχειριστούν το άγχος των παιδιών τους και να τα στηρίξουν ώστε να πάρουν μια σωστή απόφαση για το μέλλον τους ;

διάβασμα...

Όλα αυτά του προκαλούν ανησυχία, μια και δεν είναι σε θέση να γνωρίζει πως θα είναι αυτή η νέα κατάσταση.

Το δεκατετράχρονο αγόρι ή κορίτσι βρίσκεται αντιμέτωπο με τις εξής ριζικές αλλαγές :

- Μέχρι πέρσι άνηκε στα μεγαλύτερα παιδιά του σχολείου, ενώ τώρα ανήκει στα μικρότερα.

- Όλοι αυτοί οι "μεγάλοι" που το περιτριγυρίζουν του είναι άγνωστοι. Μαθητές και καθηγητές αποτελούν νέες φυσιογνωμίες, και το καινούριο είναι για πολλά παιδιά συνώνυμο του απειλητικού.

- Στα σχολεία όπου φοιτούν πολλά παιδιά, ομάδες μαθητών με επιθετική συμπεριφορά μπορεί να προκαλέσουν διάφορες δυσάρεστες καταστάσεις. Έτσι, πολλά παιδιά αισθάνονται εκτεθειμένα και απροστάτευτα, ειδικά όταν δεν θέλουν "να καρφώσουν"

- Οι ανταγωνισμοί μεταξύ των συμμαθητών εντείνονται.

Τονίστε τα θετικά στοιχεία της "αναβάθμισης" του παιδιού σας, της ανόδου του σε άλλη κλίμακα της εκπαίδευσης, χωρίς να το τρομάζετε.

•Φερθείτε του με κατανόηση, ιδιαίτερα τους πρώτους μήνες αυτής της μεταβατικής φάσης.

•Τα παιδιά με καλή ή αυξημένη σωματική ανάπτυξη συνήθως προσαρμόζονται πιο εύκολα στο νέο τους σχολείο. Αν ένα παιδί είναι μικροκαμωμένο, ίσως δυσκολευτεί λίγο περισσότερο, επομένως θα χρειαστεί και μεγαλύτερη στήριξη.

•Προτρέψτε το να διατηρήσει τις φιλίες που είχε, ακόμα κι αν οι δρόμοι με τους παλιούς φίλους του χώρισαν λόγω διαφορετικών σχολείων.

•Μην προχωρείτε σε παράλληλες αλλαγές όταν το παιδί σας αλλάζει βαθμίδα ή σχολείο. Αυτή είναι η χειρότερη φάση για να εκδηλωθούν οικογενειακά προβλήματα. Πολλοί γονείς όμως κάνουν το λάθος να εκτιμούν ότι πλέον το παιδί μεγάλωσε , άρα μπορεί να αντιμετωπίσει πιο ώριμα την κατάσταση.

Τι σημαίνει το σχολείο για τους εφήβους ;

Οι περισσότεροι ενήλικοι ταυτίζουμε το σχολείο κυρίως με την απόκτηση γνώσεων, την επίδοση στα μαθήματα και δη τους βαθμούς. Ωστόσο, έτσι παραβλέπεται η εξίσου σπουδαία λειτουργία του σχολείου που σχετίζεται με την κοινωνικοποίηση των εφήβων.

Το σχολικό περιβάλλον (καθηγητές και συμμαθητές) συμβάλλει όχι μόνο στην ακαδημαϊκή πορεία του παιδιού, αλλά και στην απόκτηση κοινωνικών δεξιοτήτων.

Κατά τη διάρκεια της εφηβείας, **διαμορφώνεται ένα βασικό τρίγωνο**, όπου η **προσωπικότητα του εφήβου** κατέχει το κέντρο. Κορυφές αυτού του τριγώνου είναι το **σχολείο** (καθηγητές, συμμαθητές, μαθήματα), η **οικογένεια** (γονείς,αδέλφια) και οι **φίλοι** (φλερτ, παρέες).

Καθεμία από αυτές τις κορυφές μπορεί να επηρεάσει θετικά είτε αρνητικά τις άλλες δύο και, φυσικά, μπορεί να ασκήσει δραστική επίδραση στο κέντρο, δηλαδή στη δομή της προσωπικότητας του παιδιού. Αν, για παράδειγμα, υπάρχει ένα πρόβλημα στην οικογένεια, είναι πολύ πιθανό να επηρεαστεί αρνητικά τόσο η επίδοση στο σχολείο όσο και οι προσωπικές σχέσεις του

Οι βαθμοί αιτία συγκρούσεων

Πολλοί γονείς δίνουν εξαιρετική βαρύτητα στη βαθμολογία, γιατί πιστεύουν ότι αποτελεί εχέγγυο για την εισαγωγή του παιδιού στην τριτοβάθμια εκπαίδευση – ιδιαίτερα σημαντική προοπτική στη δύσκολη εποχή που ζούμε. Αυτό έχει ως συνέπεια να ασκούν διαρκώς πίεση στον έφηβο για να διαβάσει. Σε πολλά σπιτικά η φράση "πήγαινε διάβασε", καθώς και οι συζητήσεις σχετικά με τον βαθμό που πήρε το παιδί σε κάποιο διαγώνισμα, αλλά και η σύγκριση με κάποιον άλλο φίλο του ακούγονται τακτικά.

Η καλή βαθμολογία του εφήβου είναι σημαντική, αλλά σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί πινάκεια. Αν μάλιστα οι καλοί βαθμοί έχουν αποκτηθεί μετά από πίεση των γονιών, το παιδί ενδέχεται, κατά την περίοδο της εφηβείας, να παρουσιάσει αντίδραση και η σχολική βαθμολογία του να ακολουθήσει καθοδική πορεία.

Καλό είναι, όταν οι επιδόσεις πέφτουν, οι γονείς να εξετάζουν με ψυχραιμία την κατάσταση και να προσέχουν τη συμπεριφορά τους.

Γιατί πέφτουν οι βαθμοί ;

- Η κακή επίδοση συνήθως αποτελεί αντίδραση στην εσωτερική και εξωτερική πίεση που αισθάνονται οι έφηβοι.
- Μέσα στην γενική αναστάτωσή τους, επιλέγουν για κάποιες περιόδους διαφορετικές προτεραιότητες, οπότε οι βαθμοί έρχονται αναπόφευκτα σε δεύτερη μοίρα.
- Το φαινόμενο παρατηρείται κυρίως όταν το παιδί βρίσκεται σε μεταβατική φάση εξαιτίας της αλλαγής σχολείου ή βαθμίδας (πρώτη λυκείου).
- Σε κάποιες περιπτώσεις , η καθίζηση υποδηλώνει έλλειψη προσωπικού κινήτρου για καλές επιδόσεις. Το παιδί δείχνει ολοφάνερα ότι οι βαθμοί δεν του προσφέρουν καμία ικανοποίηση.
- Άλλοτε η κακή επίδοση ενδέχεται να είναι συνέπεια του υπερβολικού άγχους του εφήβου – θεωρεί αποδεκτό μόνο το τέλειο, οπότε παραιτείτε κάθε προσπάθειας.
- Όταν συναναστρέφεται με άλλους εφήβους που δεν μελετούν και έχουν διαφορετικά πρότυπα, ενδεχομένως να θέλει να εξομοιωθεί με τους φίλους του για να είναι αποδεκτός στην παρέα τους.

- Αντιδρά στη συμπεριφορά των γονιών.
- Προβλήματα που αντιμετωπίζει η οικογένεια (οικονομικές δυσκολίες, διαζύγιο γονέων κ
- Ο έφηβος μπορεί να έχει μαθησιακές δυσκολίες, που έχουν περάσει απαρατήρητες.
- Μπορεί να βιώνει κάποια ερωτική απογοήτευση.
- Υπάρχουν περιπτώσεις που δυσκολεύεται να συγκεντρωθεί λόγω συμπτωμάτων ήπιας
- Ενδέχεται να παρουσιάζει απότομη πτώση και αλλαγή συμπεριφοράς εν γένει, αν έχει ε

Τι σας προτείνω ;

- Διατηρείτε την επικοινωνία με το παιδί. Στηρίζετε το με ουσιαστικό τρόπο, χωρίς να γίνεστε υπερπροστατευτικοί.
- Τα παιδιά τα οποία βελτιώνουν την εικόνα που έχουν τα ίδια για τον εαυτό τους συνήθως βελτιώνουν και την επίδοσή τους στο σχολείο.
- Αφήστε στον έφηβό σας περιθώρια πρωτοβουλιών, εκπαιδεύετε τον να λύνει μικροπροβλήματα, να παίρνει αποφάσεις, να κρίνει μόνος του και να διαπιστώνει ότι μπορεί να τα καταφέρει καλά σε διάφορα πράγματα.
- Επαινέστε τον για τις καλές επιδόσεις του σε οποιονδήποτε τομέα. Να έχετε όμως ένα μέτρο. Αν του λέτε "μπράβο" επειδή απλώς διεκπεραίωσε κάτι αναγκαίο, τότε θα πιστέψει ότι, αν κάποια στιγμή βαρεθεί να κάνει τα απαραίτητα, θα χάσει απλώς το "μπράβο".
- Φροντίστε να καλλιεργήσει προσωπικά κίνητρα και προσωπικούς στόχους στη ζωή. Έχει διαφορά το να λύνει ένα πρόβλημα για να ευχαριστήσει εσάς από το να λύνει ένα πρόβλημα επειδή του δίνει χαρά το γεγονός πως το βρήκε.

- Δώστε του να καταλάβει ότι η δουλειά του είναι να τα πηγαίνει καλά στο σχολείο και ότι ο
- Δείχνετε στο παιδί σας έμπρακτα ότι το αγαπάτε, ακόμα και όταν οι βαθμοί του είναι κατ
- Διαβάζετε κι εσείς οι ίδιοι όσο πιο συχνά μπορείτε.

Βοηθήστε τα παιδιά να βάλουν στόχους!!!

Αν κάποια ηλικία είναι συνώνυμη με την καλλιέργεια στόχων, αυτή είναι η εφηβεία. Ο έφηβος διψά να ανακαλύψει τι θέλει στη ζωή του και να παλέψει γι' αυτό. Οι στόχοι τον βοηθάνε να νιώθει πως η ζωή του έχει νόημα και κατεύθυνση, γεγονός που, σύμφωνα με πολλές έρευνες, μπορεί να προφυλάξει από την κατάθλιψη, τις "κακές επιρροές" και άλλες "παγίδες" της εφηβείας.

Οι πιο μεγαλεπήβολοι στόχοι (π.χ, σπουδές, καριέρα, πρωταθλητισμός κ.λπ.), που απαιτούν και πολύ καιρό για να υλοποιηθούν, μπορεί να δυσκολέψουν εξαιρετικά τον έφηβο, καθώς το μέλλον του φαίνεται μακρινό και απροσδιόριστο.

Ωστόσο, και αυτοί ακόμα οι δύσκολοι στόχοι είναι δυνατόν να επιτευχθούν, αρκεί να βοηθήσετε τον έφηβο σας να διαμορφώσει μια ρεαλιστική προσέγγιση.

Ποια είναι όμως αυτή η προσέγγιση ;

•Ξεκαθαρίστε από την αρχή ότι οι στόχοι και οι προσδοκίες είναι των παιδιών σας και όχι δικοί σας. Αναρωτηθείτε μήπως άθελά σας προβάλλετε πάνω τους τις δικές σας ανεκπλήρωτες επιθυμίες και τους υπαγορεύετε να θεωρήσουν επιτυχία ό,τι θεωρείτε και εσείς.

•Θυμηθείτε ότι ο ρόλος σας είναι να προσφέρετε διακριτική καθοδήγηση και αμέριστη υποστήριξη.

•Οι στόχοι πρέπει να είναι ρεαλιστικοί και να βασίζονται στις δεξιότητες και τις ικανότητες των εφήβων.

•Ο εκάστοτε στόχος δεν πρέπει να μονοπωλεί τη ζωή των εφήβων. Πρέπει να έχει νόημα γι' αυτούς και να μην τους στερεί ουσιαστικά πράγματα, όπως είναι η ύπαρξη φίλων κ.λπ.

•Τα παιδιά θα χρειαστεί να καταπιαστούν και με πράγματα που δεν θα τους αρέσουν ιδιαίτερα, ωστόσο τους είναι χρήσιμα και ωφέλιμα. Βοηθήστε τα να τα προσεγγίσουν με σύστημα (δηλαδή, να κάνουν ένα βήμα τη φορά, να προσπαθούν να βρουν κάτι ευχάριστο για να το συνδέσουν με την προσπάθειά τους κ.λπ)

ζωή τους και στην συνέχεια να παραμυθίσουν τα παιδιά πρώτα. Στόχοι να αποκτήσετε μια κάπως σαφή εικόνα για τα ενδιαφέροντα, τις ευαισθησίες τους κ.λπ.

- Μην τα εγκαταλείπετε. Μπορεί να διαφωνείτε με τις επιλογές και τον τρόπο τους, αλλά μη θυμώνετε ούτε να τα αφήνετε να συνεχίζουν την προσπάθεια χωρίς να νιώθουν ότι είστε κάπου εκεί γύρω.
- Η αποτυχία είναι επίσης μέρος της μάθησης και της προσπάθειας, σε καμία περίπτωση δεν σημαίνει οριστική ήττα ούτε απαγορεύει στο παιδί να ξαναδοκιμάσει. Καταλάβετε το πρώτα εσείς και βοηθήστε και το παιδί σας να το καταλάβει, για να μην αποθαρρύνεται όταν δεν πετυχαίνει αυτό που θέλει με την πρώτη.
- Αναζητήστε βοήθεια. Αν δεν ξέρετε πώς να στηρίξετε οι ίδιοι τα παιδιά, ζητήστε τη βοήθεια κάποιου άλλου που ίσως τα καταφέρει καλύτερα, φέρ' ειπείν ενός δασκάλου, ενός συγγενή που εμπιστεύεστε ή κάποιου ειδικού.
- Κάθε φορά που το παιδί ολοκληρώνει έναν στόχο, μη βιαζεστε να περάσει στον επόμενο. Μιλήστε του κι αφήστε το να σας πει και να μοιραστεί μαζί σας τι έμαθε από αυτή την εμπειρία, πως αισθάνεται, τι θα άλλαζε κ.λπ. Στη συνέχεια χρησιμοποιήστε αυτήν τη γνώση για να το βοηθήσετε στον επόμενο στόχο του.

Όταν μιλάμε για άγχος και σχολείο συνήθως το μυαλό μας πηγαίνει στα

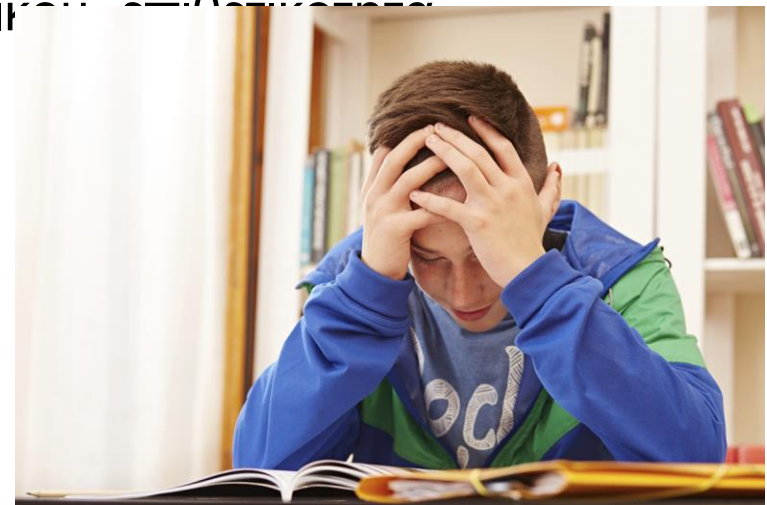
Υπάρχουν έφηβοι μαθητές που μεταβαίνουν από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο ή από το

Τι αγχώνει τους έφηβους μαθητές ;

Οι κυριότεροι παράγοντες που αγχώνουν τους έφηβους μαθητές είναι η σχολική απόδοση και η εισαγωγή σε κάποιο πανεπιστήμιο.

Το σχολικό περιβάλλον είναι ιδιαίτερα ανταγωνιστικό και οι απαιτήσεις υψηλές, τόσο από τους γονείς όσο και από τους καθηγητές. Επιπρόσθετα, υπάρχει πίεση χρόνου, με πολλές δραστηριότητες που οι μαθητές πρέπει να αποδώσουν σε απαιτητικές δραστηριότητες, όπως ξένες γλώσσες, αθλητισμός, καλλιτεχνικά.

Αποτέλεσμα αυτού είναι η αύξηση των επιπέδων του άγχους και η εμφάνιση δυσλειτουργικών συμπεριφορών όπως κρίσεις πανικού, επιθετικότητα, καταθλιπτικά συμπτώματα κ.ά.

Πώς μπορείτε να αναγνωρίσετε το άγχος στο έφηβο παιδί σας και πότε θα το καταλάβετε ότι υπερβαίνει τα όρια ;

Τα κυριότερα συμπτώματα είναι:

- το γενικευμένο άγχος σε καταστάσεις που δεν το δικαιολογούν,
- οι υπερβολικές αντιδρασεις σε μία κατάσταση,
- οι κρίσεις πανικού,
- τα ψυχοσωματικά συμπτώματα
(όπως έντονοι πονοκέφαλοι ή στομαχικές ενοχλήσεις),
- η απομόνωση και η απόσυρση,
- οι συχνές αϋπνίες,
- η πτώση της σχολικής απόδοσης,
- η θλίψη κ.ά.

Πώς θα βοηθήσετε τα παιδιά στην εφηβεία να ξεπεράσουν το άγχος τους ;

1. Επικοινωνήστε ουσιαστικά μαζί τους.

Η επικοινωνία αποτελεί το καλύτερο εργαλείο για να διαχειριστείτε το άγχος των παιδιών σας τώρα που επέστρεψαν στο σχολείο. Ακούστε όλα όσα έχουν να σας πουν τα έφηβα παιδιά σας, για τις ανησυχίες τους και τα όνειρά τους, τους προβληματισμούς που έχουν για το σχολείο και τις σχέσεις τους με τους συνομηλίκους. Στηρίξτε τα και αντιμετωπίστε με ηρεμία και ψυχραιμία τους φόβους τους.

Και επικοινωνία δεν είναι μόνο μια συζήτηση, αλλά μια διαρκής παρουσία όπου θα ακούτε ενεργά τα παιδιά σας. Η σταθερή σας παρουσία θα τα βοηθήσει να νιώσουν ασφάλεια.

2. Συζητήστε τις προσδοκίες τους.

Προτού ακόμα αρχίσει το σχολείο και οι μαθητές νιώσουν πιεσμένοι, μπορείτε να συζητήσετε μαζί τους για όλα εκείνα που τα αγχώνουν: σχολική απόδοση, φιλίες, ερωτικές σχέσεις, δραστηριότητες κ.λπ. Μάθετε τι προσδοκούν και βοηθήστε τα να θέσουν ρεαλιστικούς στόχους. Στόχους που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους και να μπορούν να τους υλοποιήσουν. Εξηγήστε τους ότι είναι λογικοί οι φόβοι τους και υποσχεθείτε τους ότι θα είστε δίπλα τους όταν θα νιώθουν πιεσμένα.

3. Μιλήστε τους σύμφωνα με την ηλικία τους.

Η εφηβεία είναι πολύπλοκη. Τα παιδιά σας πλέον είναι απρόβλεπτα και τα απασχολούν οι σχέσεις τους με τους συνομηλίκους τους περισσότερο από ποτέ. Προσπαθούν να ανταπεξέλθουν σε σχέσεις με ενηλίκους και εκτίθενται καθημερινά στην τάξη, στην παρέα και στις δραστηριότητες που λαμβάνουν μέρος. Αντιμετωπίζουν πολύπλοκες συμπεριφορές αποδοχής, απόρριψης, εμπιστοσύνης, προδοσίας κ.λπ. Δώστε τους χώρο να αυτονομηθούν και **θυμηθείτε ότι δεν μιλάτε σε παιδιά, αλλά σε μελλοντικούς ενήλικες**, με άποψη και πολύπλευρες ανάγκες. Μιλήστε τους περισσότερο ενήλικα, λιγότερο παρεμβατικά και καθόλου αυταρχικά.

4. Μην γίνεστε υπερπροστατευτικοί.

Θέλετε να λύσετε τα προβλήματα των παιδιών σας. Όλα. Ναι, είναι λογικό, όλοι οι γο

5. Συνεργαστείτε με τους καθηγητές.

Οι καθηγητές είναι σύμμαχοί σας, όχι αντίπαλοι. Νοιάζονται κι εκείνοι για τα παιδιά σας, τα στηρίζουν, και εκτός από γνώσεις τους μαθαίνουν και αρχές και θέλουν να τα δουν να επιτυγχάνουν και να είναι ήρεμα και ευτυχισμένα.

Μιλήστε μαζί τους, ανταλλάξτε γνώμες και πληροφορίες και βρείτε πώς μπορείτε να βοηθήσετε ο ένας τον άλλο, με απώτερο σκοπό να βοηθήσετε τα παιδιά σας.

Ευχαριστώ πολύ,
Μισύρου Τζωρτζίνα
Κοινωνική λειτουργός – Συστημική Ψυχοθεραπεύτρια